

тель, да опознае добре миналото и настоящето на учителското движение, за да съпостави досегашното действие на своята професионална организация съ постигнатите от нея идеини и практически резултати и, ако види, че последните не са задоволителни, да ги анализира, да подири причините на това и да се бори за по-други насоки и действия, за да може организацията да му извоюва и даде максимума отъ онова, за което се бори, и на което учителството има неотемлимо право. Съ цель да допринесемъ нѣщичко въ това направление и да освѣтлимъ борбите на учителството въ една по-друга свѣтлина отъ онази, въ която до сега са ги представлявали официалните ръководители на учителските професионални организации, ние издаваме настоящата книга.

Не се съмняваме, че тя ще биде посрещната различно отъ разните учителски срѣди: докато за едни ще биде многоочаквано и добре дошло откровение, за други, и особено за държателите на „властъта“ въ отдѣлните учителски организации и за тѣхните приближени, тя ще биде единъ нежеланъ и неканенъ гостенинъ, който иде да смути тѣхното еснафско спокойствие и тѣхната „изпитана тактика“, благодарение на която, учителската професия днесъ въ всѣко отношение е тѣй зле, както бѣ и преди създаването на сѫществуващите и безплодно шумящи съюзи.

Ние ще бѫдемъ доволни и ще смѣтаме, че сме изпълнили единъ професионаленъ дългъ къмъ учителската професия, ако нашата книга успѣе да хвърли снопъ отъ свѣтли лжи въ наболѣлата учителска гръдь и пробуди съзнанието на много неориентирани въ учителските борби колеги, като ги подтикне къмъ една по-активна, по-ясна и по-смѣла борба за по-частливи и благати бѫднини, на които учителството има правото и дългътъ да се бори за тѣхното реализиране — борба, която вече е подета и се води самоотвержено отъ Учителската профопозиция.

Книгата, въ историческата си частъ, е поправено и допълнено съкратено изложение на материала по този въпросъ отъ книгата на трагично загиналия др. Теню Стоиловъ — „Учителското движение въ България“, а всички глави, засъгахи движението следъ 9 юни 1923 год., са нови и запознаватъ учителството съ животрепущите въпроси, които са злобата на дена и по които само **Учителската профопозиция** има ясенъ погледъ и развива планомѣрна борческа дейност, а БУС, КУС и НУС продължаватъ и досега да давятъ и по-дълбоко да затъватъ въ сѫщото блато, въ което повече отъ три десетилѣтия тъпчатъ все на едно и също място, безъ надежда за изходъ.

Както при приготвянето плана на книгата, така и презъ време на написването ѝ, предъ насъ изпъкнаха редица въпроси, които не са безъ значение за учителството, обаче, за да не стане много обемиста и мъжко достъпна за продълнения и винаги празенъ джобъ на учителя, много отъ тия въпроси ние изпуштахме, а други разглеждахме само на кратко, като предоставяме на читателя, самъ да потърси по тѣхъ източници и попълни своите познания.

Старъ Ратникъ.